SAVOK _ MELİH41

Dıgıl

Fiyatı: 1000 Lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 98
14 MART 1991

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

MURAT VE GÜRCAN'DAN
RELAKS VAZİYETLER

TEKİN ARAL'DAN
DIGIL'CA

ŞEVKET YALAZ
GÜRCAN GÜRSEL
SERHAT GÜRPINAR
ZAFER TEMOÇİN

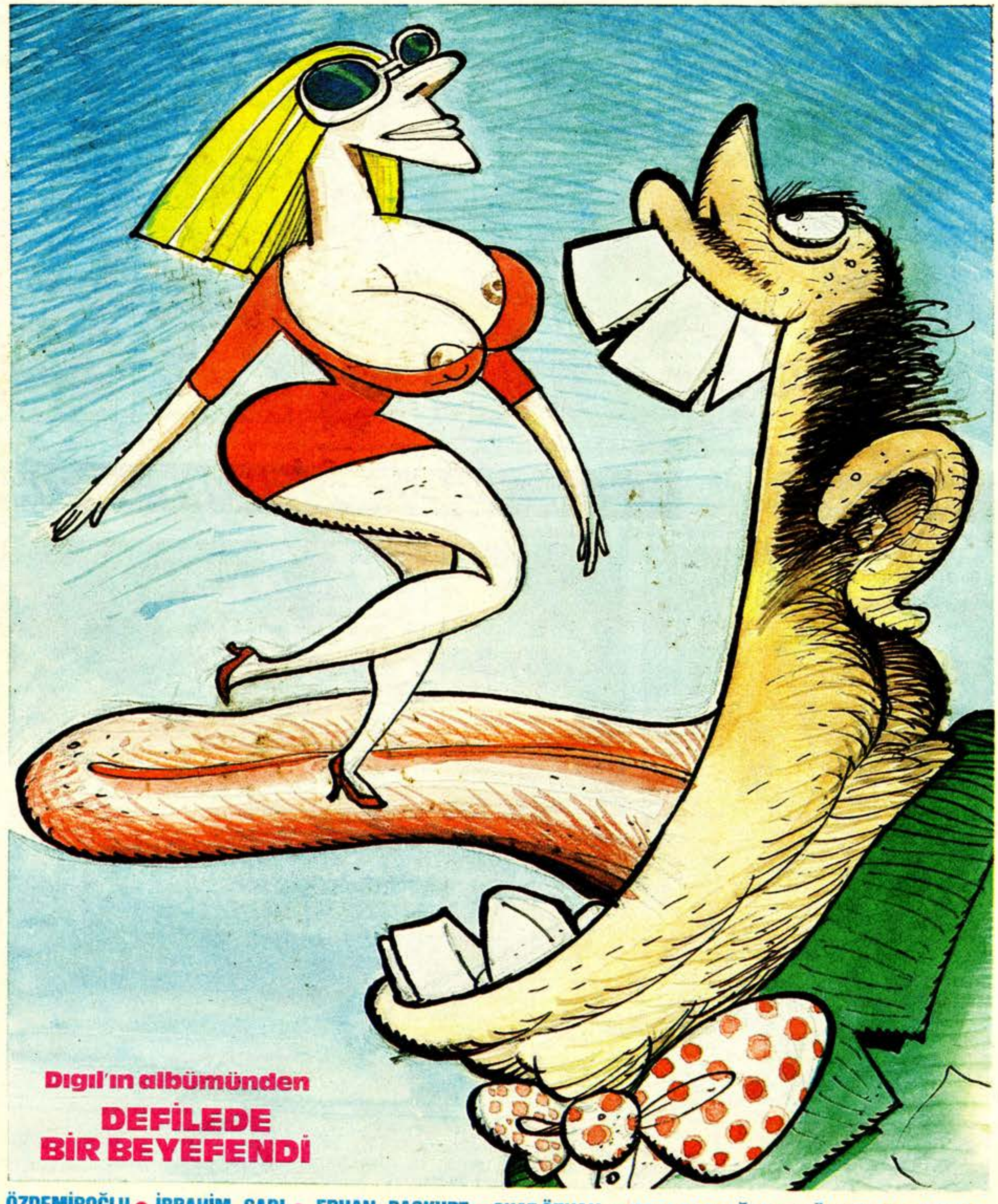

Dıgıl'ın albümünden
DEFİLEDE BİR BEYEFENDİ

MURAT ALPAY • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • İBRAHİM SARI • ERHAN BAŞKURT • SUAT ÖZKAN • SEFA SOFUOĞLU • SÖNMEZ KARAKURT •

Mikro Maganda

Serhat Gürpınar

● **Yardım severimdir icabında...**

● **Potbari...**

Erhan BAŞKURT

GECELERİN ARİFİ

● **Gecenin içinden ışık geçen bant karikatür...**

● **Ağlatman beni aynaalarr...**

Dıgıl
YIL: 2 Sayı: 98
14 MART 1991 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: *Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.*
Haberleşme Adresi: *Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul*
Tel: *574 54 92*

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazışleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 18. 200, 6 AYLIK: 36. 400, 12 AYLIK:72. 800, TEL: 550 25 04- 6 HAT

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

YERLİ SİNAMA

1961 yılında gurbet illerde, Ankara'da bir gazetede karikatür çiziktiriyordum... İstanbul'dan, ağabeyim Oğuz Aral'dan ani bir haber geldi... "Tekin çok acele İstanbul'a gel..."

"Aileden birine bir şey mi oldu yoksa?..." deyip, kan ter içinde soluğu İstanbul'da aldım...

Ağbim,

- Kusura bakma, telaşlandırdım ama önemli bir şey yok... Seni "sinema" dergisinin, (O zamanların en ünlü sinema yayınıydı) artist yarışmasına soktum... Resmini çok beğendiler, finale kaldın... Yarın Site Sineması'nda finaller yapılacak, onun için apar topar çağırdım... Dedi.

Demek ağbim bana bunu da reva görecekti... Beni menfur emellerine alet edip karikatürcü yaptıktan sonra, şimdi de artist yapacaktı...

Uzatmayalım... Ertesi gün Site Sineması'nda zamanın ünlülerinden kurulu bir jüri önünde görücüye çıktık... Ve mayolu geçişe gerek kalmaksızın, beni birinci ilan ettiler... İyi mi?...

Ve dergilerde bir iki resmim, bir iki röportajım çıktıktan sonra da ilk iş patladı...

Turgut Özatay ve rejisör Yücel Hekimoğlu ortaklığında çekilecek,"Kanun der ki..." adlı filmde,"Kanunun açıklıklarından faydalanılarak bendenize başrol teklif edildi...

Rejisör Hekimoğlu, Özatay ve filmde önemli rollerden birini oynayacak olan Yılmaz Duru, film şirketi yazıhanesinde toplandık...

Ben daha önce hiç artiz olmadığım ve ilk defa milli olacağım için, tabi bu işlerden çakmıyorum.

Hekimoğlu bize senaryoyu okumaya başladı.

- Olay, iki ayrı çiftlik sahibi kardeş çocukları arasında geçiyor.

Sonra bize dönerek:

- Turgut, Tekin, Yılmaz, Semih ve Veli, sizler beş kişi birinci çiftliğin çocuklarını oluşturmaktasınız... Komşu çiftliğin sahibi amcanızın ise 9 çocuğu var...

- Yani anladığım kadarı, biz bu filme 5 sıklette katılıyoruz, onlar 9 sıklette... Dedim...

Hekimoğlu:

- Tekin, lüften... Derken o anda içeri, filmin gereksinimlerini karşılamakla görevli, Yeşilçam'da adına "Prodüksiyon Amiri" dedikleri arkadaş girdi.

- Kostümler tamam Yücel Bey... Arkadaşlar bir prova yapsalar."

Beşimiz bir örnek ekose gömlekler ve de birer blucinden oluşan kıyafetlerimizi giydik...

- Yücel Bey... Dedim... Hazır böyle kıyafetlerimiz, neden bir orkestra kurmuyoruz?...

Filmde aslında biz köylüyüz göya... Fakat hafiften bol paçalı blucinler ve o zamanın son moda gömlekleriyle, herhalde Kadıköylüyüz...

Filmi, Sarıyer sırtlarında, "Bilezikçi Çiftliği" denen bir yerde çekeceğimizi öğrendim... Ve ertesi sabah erkenden olay yerine (Pardon), çekim yerine geldik...

DEVAMI 4. SAYFA'DA

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

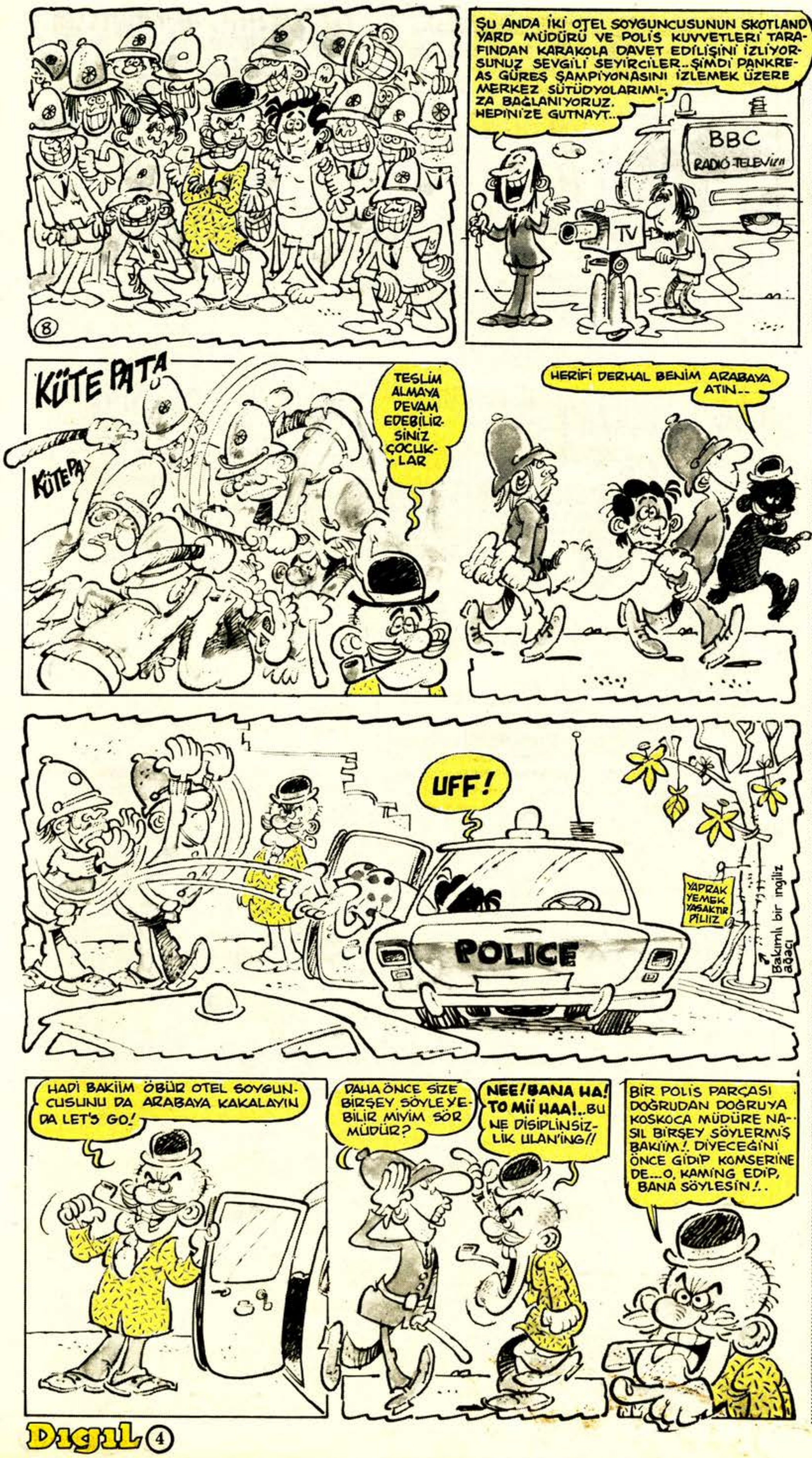

3. SAYFA'DAN DEVAM

Rejisör Hekimoğlu, önce filmin jeneriğini çekeceğimizi belirtti... Dediğine göre ben, o gün için, günlüğü bin kâğıda kiralanan yarış atlarından birine bineceğim ve tam kameranın önüne geldiğimde atı şaha kaldıracağım... Hayatımda ata binmemiştim ama, boynumu büküp razı oldum... Artiz olmayı kafayı koymuşuz ya bir kere...

Atın yanına geldim... At bana bakıyor... Ben ata... Bakamıyorum... Sözüm meclisten dışarı... Hayvan gibi bir hayvan... Fakat bineceğiz çare yok...

Hekimoğlu'na:

- Merdiven yok mu acaba?... Dedim...

Uzatmayalım ata tırmanıp bindim. Bizim filmdeki mukavelemize göre, biz atla oralarda şöyle bir dolaşacaktık... Fakat at bir gazladı... Sarıyer sırtlarındaki Bilezikçi Çiftliğinden, Sarıyer'e doğru açmaya başladık...

Ben düşmemek için atın boynuna sarılmış, bacaklarım havada gidiyorum... Bir yandan avaz avaz bağırıyorum. Ekibin minibüsü de arkadan bizi takip edip hayvanın önünü kesmeye çalışıyor...

Sarıyer'e geldik, oradan ver elini Yeniköy...

Sonunda durumu kavrayıp, etraftan yetişenlerle hayvan durduruldu ve atın elinden yarı baygın kurtarıldım...

Uzatmayalım... Bu ve de buna benzer bir yığın olaydan sonra filmin çekimi bitti... Olanların hepsini yazsam, Yerli Film olur valla...

Derken bir süre sonra film vizyona girdi ve İstanbul'da birkaç sinemada birden oynamaya başladı.

Artık şöhretli bir cöndüm... Yolda yürürken kasılıyor, millet bakıp, birbirine gösteriyor mu, diye devamlı etrafı kolluyordum... Ama göründüğü kadarıyla kimse iplemiyordu...

Filmin oynadığı sinemalara gidip, antraklarda ortalıkta dolaşmaya başladım. Gene para etmedi. Kimse beni tanımıyor, kafasını çevirip bakmıyordu bile.

Sonra işin pek üstünde durmamaya başladım...

Derken bir gün vapura binmiş, Kadıköy'e geçiyordum... O zaman lüks mevki dedikleri yer daha vapurlara yeni konmuştu...

Lüks'e geçip oturdum... Bir de sigara yaktım... Denizi seyretmeye koyuldum... Sohra birden oturan kadının beni süzmekte olduğunu fark ettim...

Sonra kadın yanındaki diğer kadına eğilip, çaktırmadan bir şeyler söyledi... Ve yanındaki kadın da bana bakmaya başladı.

İşte o zaman kafama dank etti... Beni nihayet tanımışlardı... Mutlaka filmi görmüşlerdi... Şöyle bir kafamı çevirdim... Baktım birkaç kişi daha bana bakıyor.

Koltuğa iyice yayılıp, bacak bacak üstüne atarak bir sigara daha tellendirdim...

Etrafla ilgilenmez, havalarına girdim... Arada bir saçımı düzeltiyor, denizi seyrediyor ayaklarına yatıyordum... Ben onlara bakmıyordum ama herkesin gözünün bende olduğunu biliyordum...

Derken vapur Kadıköy önlerine geldi... Daha fazla dikkat çekmek için, herkesten önce kalkıp, ağır ağır kapıya doğru yürümeye başladı...

Ve o sırada arkadan omuzuma bir el dokundu...

Döndüm orta yaşlı bir adam...''işte dedim... Herhalde imza isteyecek...''

Adam hafifçe sokuldu:

- Kardeş... Dedi... Deminden beri işaret ediyorum ama, görmediniz... Pantolonunuzun fermuarı açık kalmış, herkes size bakıyor...

Ya işte böyle...

Tekin Aral

DEVAMI HAFTAYA

Erdoğan Oğultekin

KIYAMET

Birol Bayram

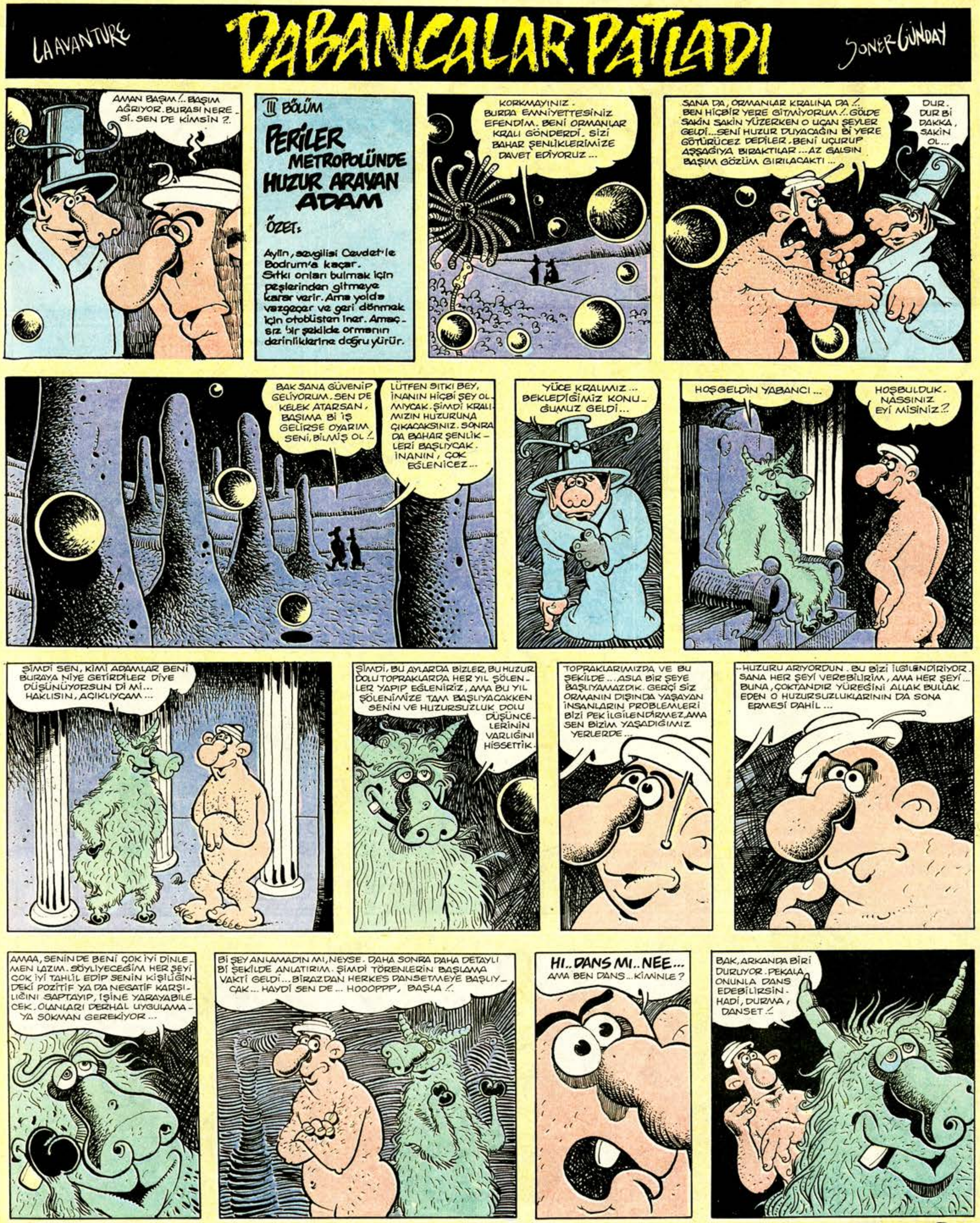
LA AVANTURE
DABANCALAR PATLADI
SONER GÜNDAY
AMAN BAŞIM!.. BAŞIM AĞRIYOR. BURASI NERESİ. SEN DE KİMSİN ?.
III BÖLÜM
PERİLER METROPOLÜNDE HUZUR ARAYAN ADAM
ÖZET:
Aylin, sevgilisi Cevdet'le Bodrum'a kaçar. Sıtkı onları bulmak için peşlerinden gitmeye karar verir. Ama yolda vazgeçer ve geri dönmek için otobüsten iner. Amaçsız bir şekilde ormanın derinliklerine doğru yürür.
KORKMAYINIZ. BURDA EMNİYETTESİNİZ EFENDİM. BENİ ORMANLAR KRALI GÖNDERDİ. SİZİ BAHAR ŞENLİKLERİMİZE DAVET EDİYORUZ...
SANA DA, ORMANLAR KRALINA DA!.. BEN HİÇBİR YERE GİTMİYORUM!.. GÖLDE SAKİN SAKİN YÜZERKEN O UÇAN ŞEYLER GELDİ... SENİ HUZUR DUYACAĞIN Bİ YERE GÖTÜRÜCEZ DEDİLER. BENİ UÇURUP AŞŞAĞIYA BIRAKTILAR... AZ GALSIN BAŞIM GÖZÜM GIRILACAKTI...
DUR. DUR Bİ DAKKA, SAKİN OL...
BAK SANA GÜVENİP GELİYORUM. SEN DE KELEK ATARSAN, BAŞIMA Bİ İŞ GELİRSE OYARIM SENİ, BİLMİŞ OL!
LÜTFEN SITKI BEY, İNANIN HİÇBİ ŞEY OLMIYCAK. ŞİMDİ KRALIMIZIN HUZURUNA ÇIKACAKSINIZ. SONRA DA BAHAR ŞENLİKLERİ BAŞLIYCAK. İNANIN, ÇOK EĞLENİCEZ...
YÜCE KRALIMIZ... BEKLEDİĞİMİZ KONUĞUMUZ GELDİ...
HOŞGELDİN YABANCI...
HOŞBULDUK. NASSINIZ EYİ MİSİNİZ?
ŞİMDİ SEN, KİMİ ADAMLAR BENİ BURAYA NİYE GETİRDİLER DİYE DÜŞÜNÜYORSUN Dİ Mİ... HAKLISIN, AÇIKLIYCAM...
ŞİMDİ, BU AYLARDA BİZLER, BU HUZUR DOLU TOPRAKLARDA HER YIL ŞÖLENLER YAPIP EĞLENİRİZ, AMA BU YIL ŞÖLENİMİZE TAM BAŞLIYACAKKEN SENİN VE HUZURSUZLUK DOLU DÜŞÜNCELERİNİN VARLIĞINI HİSSETTİK.
TOPRAKLARIMIZDA VE BU ŞEKİLDE... ASLA BİR ŞEYE BAŞLIYAMAZDIK. GERÇİ SİZ ORMANIN DIŞINDA YAŞAYAN İNSANLARIN PROBLEMLERİ BİZİ PEK İLGİLENDİRMEZ, AMA SEN BİZİM YAŞADIĞIMIZ YERLERDE...
...HUZURU ARIYORDUN. BU BİZİ İLGİLENDİRİYOR. SANA HER ŞEYİ VEREBİLİRİM, AMA HER ŞEYİ... BUNA, ÇOKTANDIR YÜREĞİNİ ALLAK BULLAK EDEN O HUZURSUZLUKLARININ DA SONA ERMESİ DAHİL...
AMAA, SENİN DE BENİ ÇOK İYİ DİNLEMEN LAZIM. SÖYLİYECEĞİM HER ŞEYİ ÇOK İYİ TAHLİL EDİP SENİN KİŞİLİĞİNDEKİ POZİTİF YA DA NEGATİF KARŞILIĞINI SAPTAYIP, İŞİNE YARAYABİLECEK OLANLARI DERHAL UYGULAMAYA SOKMAN GEREKİYOR...
Bİ ŞEY ANLAMADIN MI, NEYSE. DAHA SONRA DAHA DETAYLI Bİ ŞEKİLDE ANLATIRIM. ŞİMDİ TÖRENLERİN BAŞLAMA VAKTİ GELDİ... BİRAZDAN HERKES DANSETMEYE BAŞLIYCAK... HAYDİ SEN DE... HOOOPPP, BAŞLA!
HI.. DANS MI.. NEE... AMA BEN DANS... KİMİNLE?
BAK, ARKANDA BİRİ DURUYOR. PEKALA, ONUNLA DANS EDEBİLİRSİN. HADİ, DURMA, DANSET!

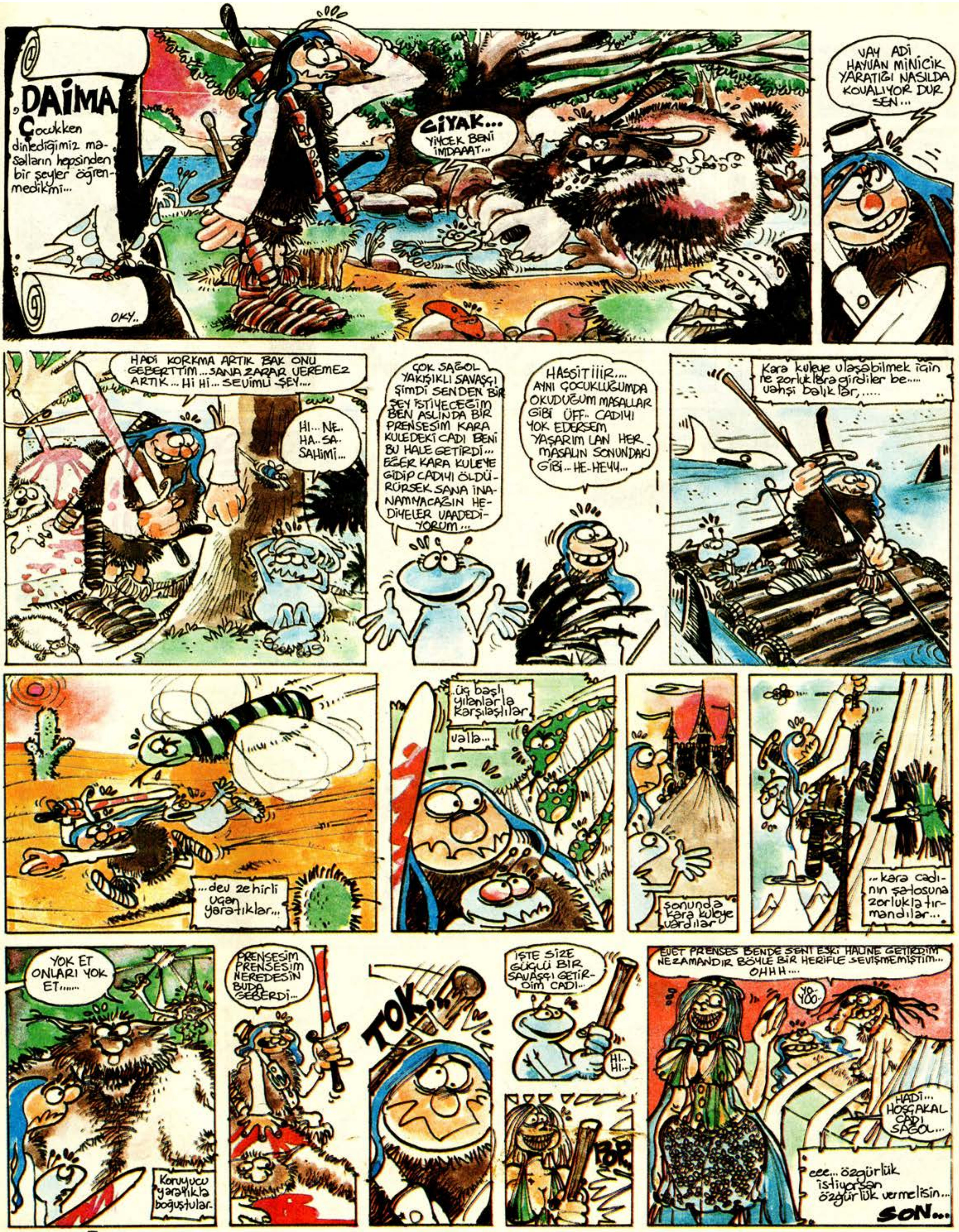
DAİMA
Çocukken dinlediğimiz masalların hepsinden bir şeyler öğrenmedik mi...
ÇIYAK... YİYCEK BENİ İMDAAAT...
OKY..
VAY ADİ HAYVAN MİNİCİK YARATIĞI NASILDA KOVALIYOR DUR SEN...
HADİ KORKMA ARTIK BAK ONU GEBERTTİM...SANA ZARAR VEREMEZ ARTIK... Hİ Hİ... SEVİMLİ ŞEY...
Hİ... NE. HA.. SA. SAHİMİ...
ÇOK SAĞOL YAKIŞIKLI SAVAŞÇI ŞİMDİ SENDEN BİR ŞEY İSTİYECEĞİM BEN ASLINDA BİR PRENSESİM KARA KULEDEKİ CADI BENİ BU HALE GETİRDİ... EĞER KARA KULEYE GİDİP CADIYI ÖLDÜRÜRSEK SANA İNANAMIYACAĞIN HEDİYELER VAADEDİYORUM...
HASSİTİİİR... AYNI ÇOCUKLUĞUMDA OKUDUĞUM MASALLAR GİBİ ÜFF.. CADIYI YOK EDERSEM YAŞARIM LAN HER MASALIN SONUNDAKİ GİBİ.. HE.. HEYY...
Kara kuleye ulaşabilmek için ne zorluklara girdiler be..... vahşi balıklar, ...
...dev zehirli uçan yaratıklar...
..üç başlı yılanlarla karşılaştılar..
valla...
sonunda kara kuleye vardılar
..kara cadının şatosuna zorlukla tırmandılar...
YOK ET ONLARI YOK ET......
Koruyucu yaratıkla boğuştular.
PRENSESİM PRENSESİM NEREDESİN BUDA GEBERDİ...
TOK..
İŞTE SİZE GÜÇLÜ BİR SAVAŞÇI GETİRDİM CADI...
Hİ.. Hİ...
POF
EVET PRENSES BENDE SENİ ESKİ HALİNE GETİRDİM NEZAMANDIR BÖYLE BİR HERİFLE SEVİŞMEMİŞTİM... OHHH....
YO.. YOO..
HADİ... HOŞÇAKAL CADI SAĞOL...
eee... özgürlük istiyorsan özgürlük vermelisin...
SON...

Bizimkiler

Sefa Sofuoğlu

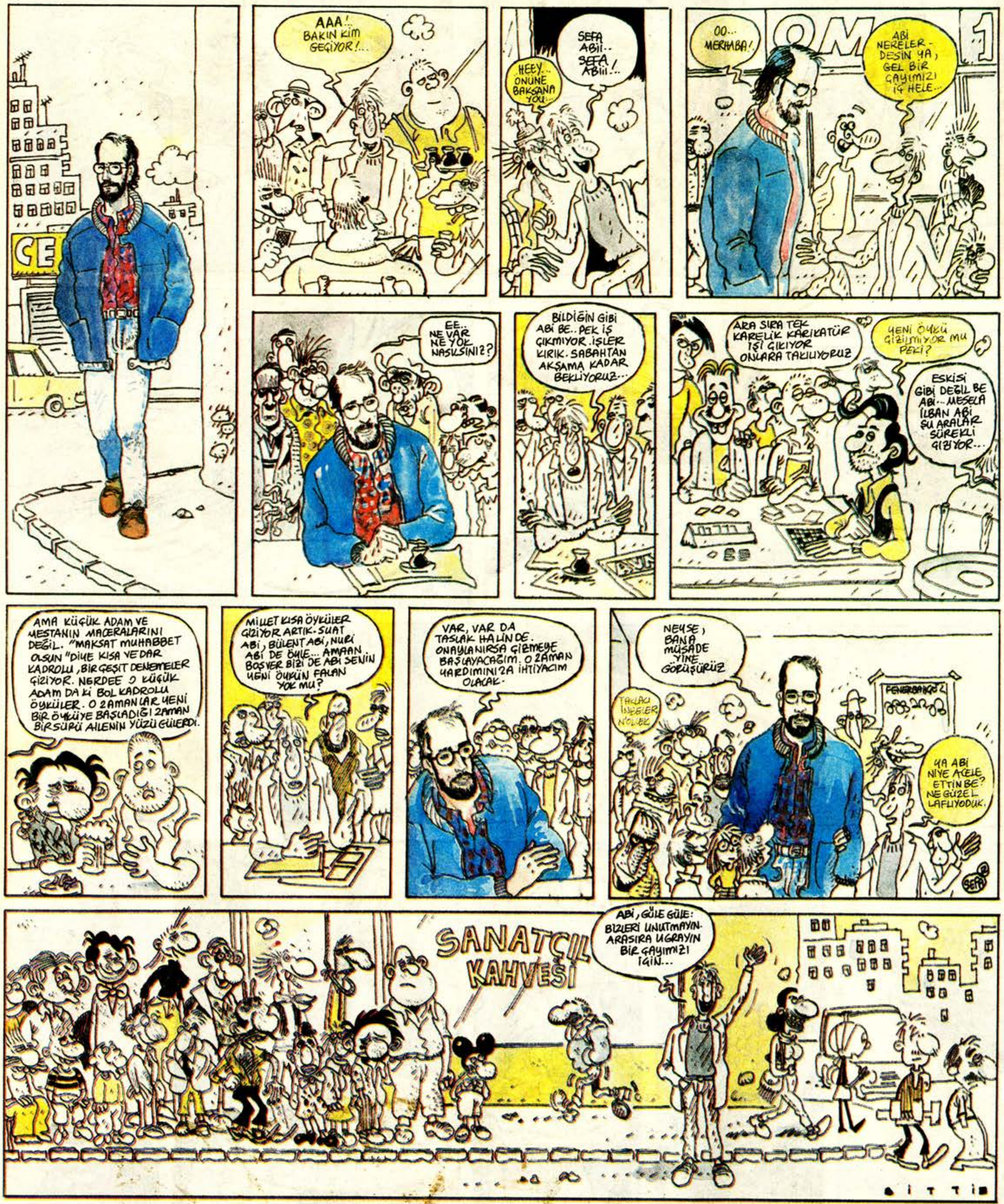

DEĞİŞKENLER

LEVEND ÇANGA

SON

VAH VAHAP VAH...

ÇİZEN: ŞEVKET VALAZ

HIZLI YAŞA GENÇ ÖL...

Murat Alpay

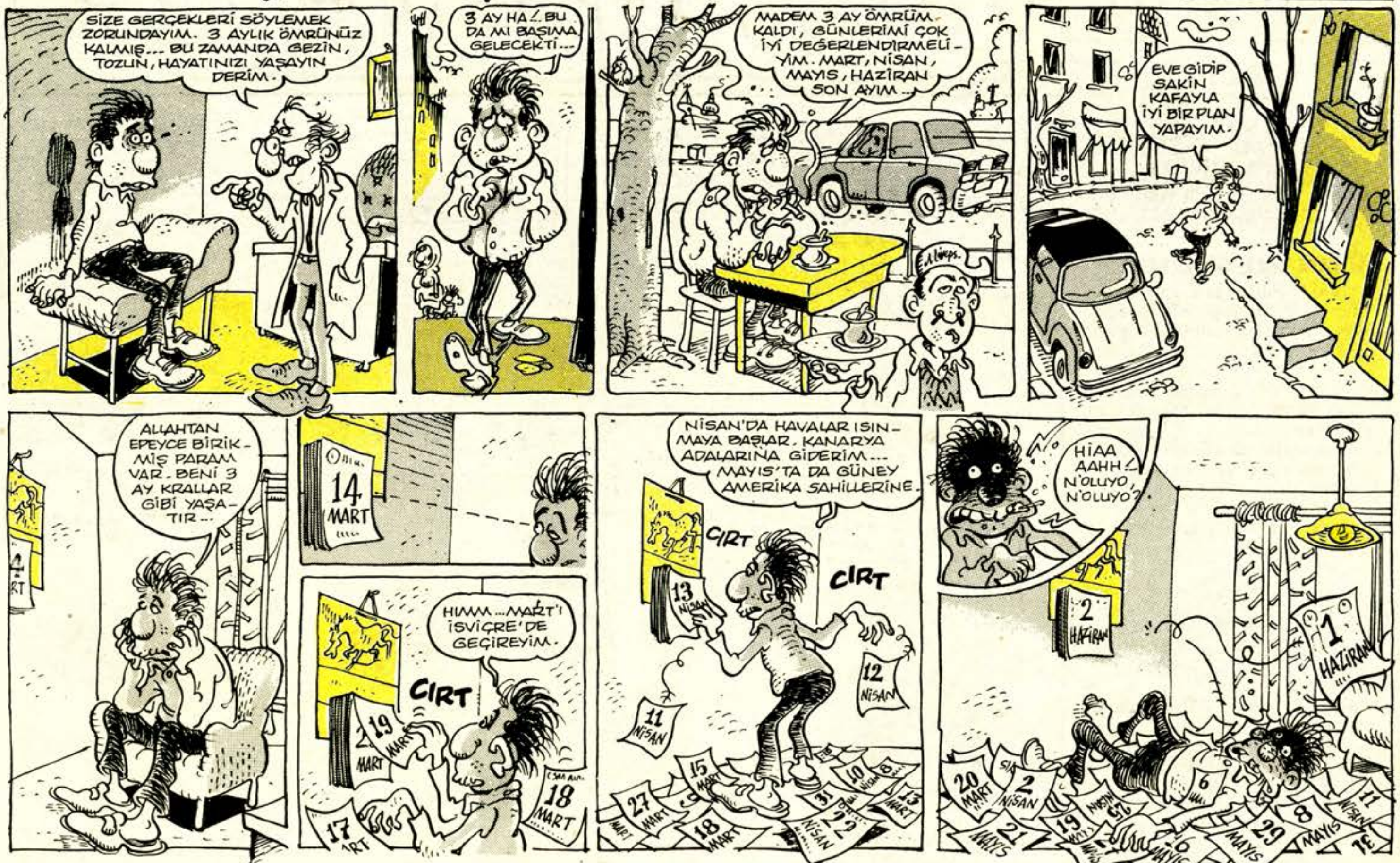

İBRAHİM SARI

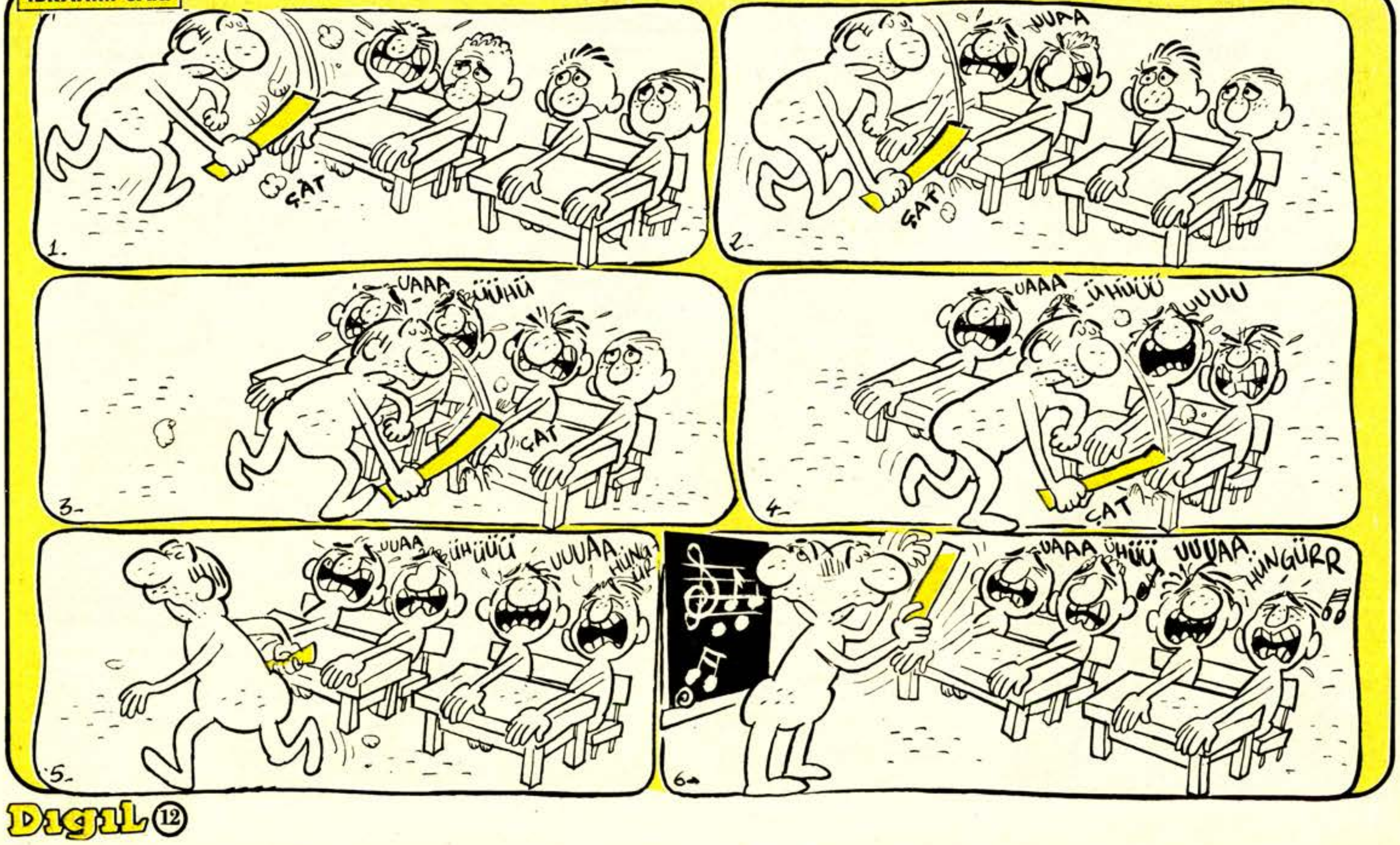

TAM GAZ GİDERKEN...

- Huu... Parmağım için gelen geçmiş olsun, niye elini bileğinden uçurmadın, kan bağışı istermisin, bana kanlı bi yarabandını imzalayıp yollar mısın mektuplarınız ilaç gibi gelip süper kafa yaptı. Hepinize sağolun naraları atıyorum.
- Savaş bitti. Şimdi Tolstoy barış için neler diyo ona mı bakalım, yoksaa yakın geçmişimizin toplum bilimcileri müzikçiler, yazarlar, filimciler bu duruma ne diyo ona mı takılalım. Bi iki kaynak veriyim.

Müzik: Megadeth "Peace Sell", "Rust in Peace".
Kitap: Dalton Trumbo "Savaş Bitti", Hemingway "Çanlar Kimin İçin Çalıyo", Felix Green "Wietnam, Wietnam".
Filim: Biliyosunuzdur bissürü var. Ya da unutalım biz savaşı ilgilenmiyecek moruk. Amaan yaa... "Kalan sağlar bizimdir" hesabı...
- Müzik, sana geçen hafta yamulup, öpüp koklamıştım. Az geldi bi porsiyon daha sevgiler sana. Seni dinlemeyi öğreniyorum öğretmenlerim de çok kıyak. Sana gene yazarım hadi bye.

ÜTÜ

Çok duş, bol su, vitamin, yürü, koş, uyu, dinle, ara, aran, konuş, düşün, yarat, yap,boz, onar, gül, güldür, çal, söyle, şöyle böyle.

DELİSİN

- Rüyalarını unutuyosan
- Yaşatmaya iddialı bi çiçeğin yoksa.
- Yanlayak dünyaya çimene, toprağa basıp, koşup yürümüyosan
- Fermuarı bozuk bişeyin varda onarmıyosan.
- Çizdiklerimizi dikkatli seyretmiyosan.
- Kaldırım çizgilerine basmadan yürümek ya da sek sek oynama isteğin yoksa.
- Kızlara karşı hödük ve katıysan
- Pikabının iğnesini değiştirmiyosan.
- Evde çorapla ya da yanlayak tokyo filan gidiyosan.
- Lambalar açık TV seyrediyosan
- Tatmadan yemeğe tuz atıyosan
- Çok şekerli takılıyorsan.
- Kısa paçalı pantolona beyaz çorap giyiyosan
- Vatka denen zımbırtıyı hayatından def edemiyosan
- Sivilcelerini günü gününe sıkmıyosan
- Evde zulan yoksa
- Acık para biriktirmiyosan
- Sınıfta kalmayı kabullendiysen
- Sevgilin yoksa...

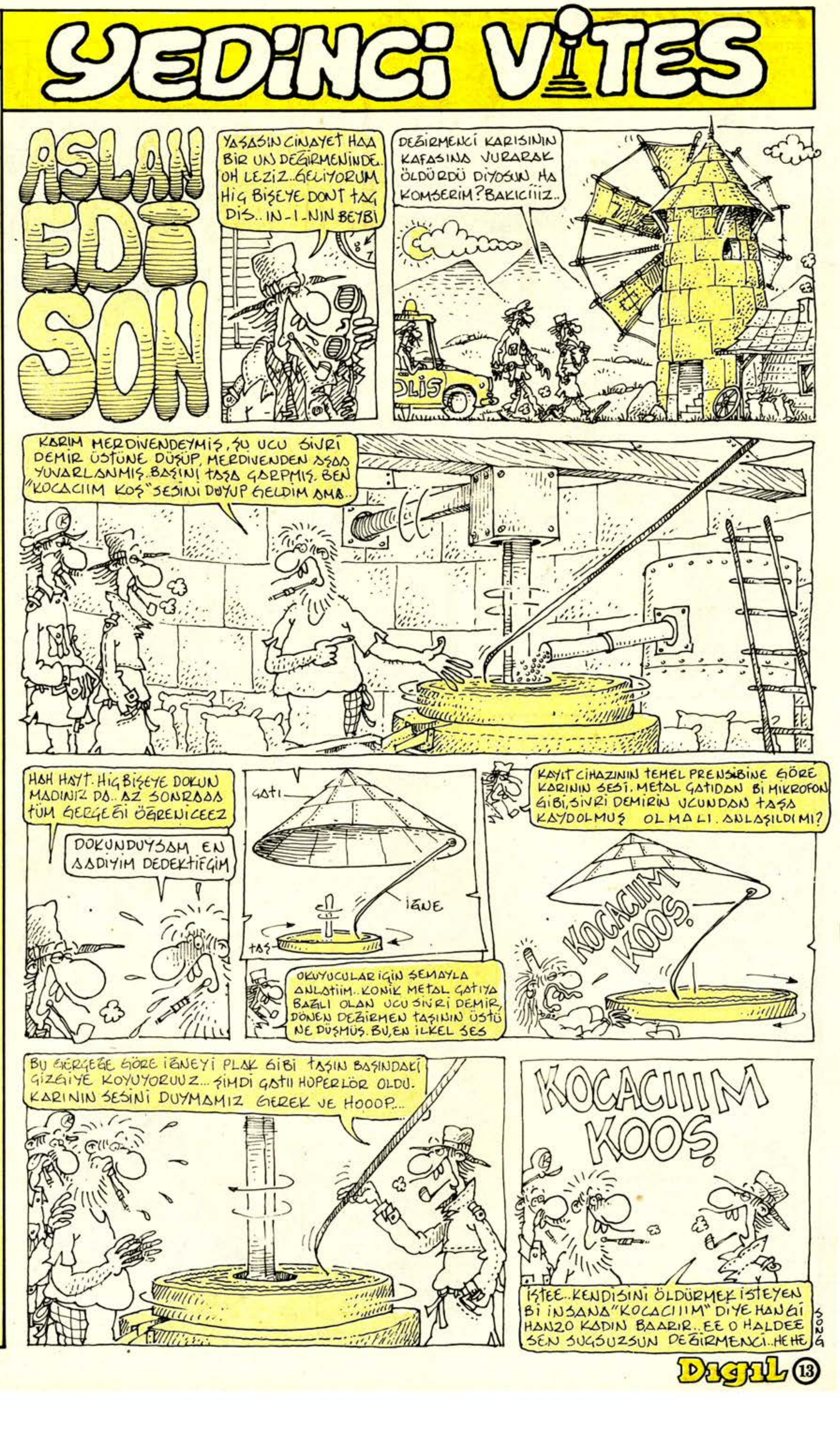

Değişen tercihler

Suat Özkan

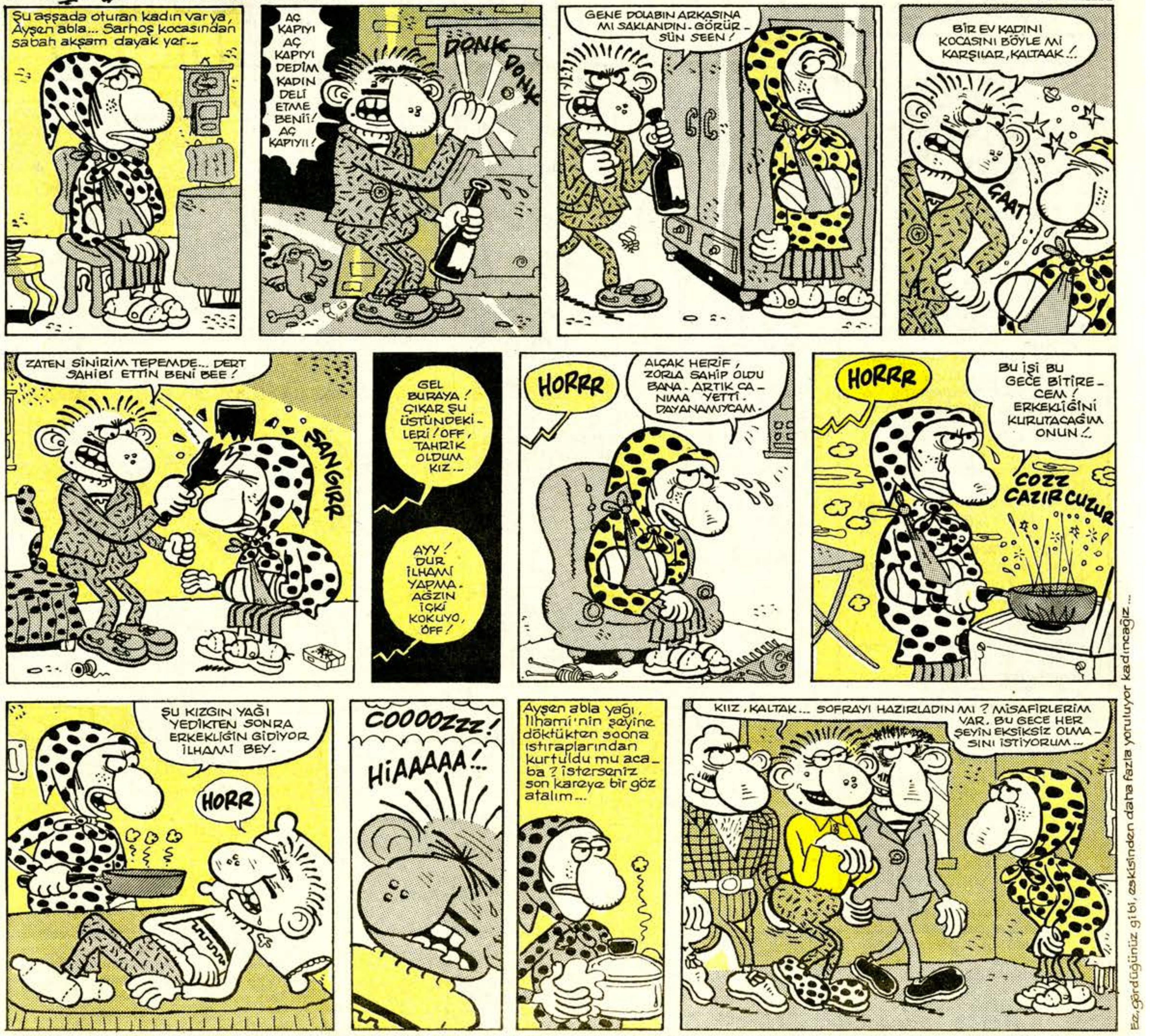

Şiirbaz Sayıklamalar

yirminci ay

Şok alametler belirdi
vakit tamamdır!
tam-tam'lar çalınsın
tam zamanıdır!
önce ateş bulunsun
hemen zippo üretilsin
sonra ko ko kocaman
bi ateş yakılsın!
ke ke kekemeyim ben
se se bir deneme
artık yakın çok yakın
yakın artık şu ateşi
adını da koyalım: aşk ateşi

gel gel yıkanalım ateş-i aşka
bizi paklarsa ateş paklar
tutuşuverir egoizmalar
yanar Allah yanar
temizlenir her bi hücre
erim erim erir putlar
artık n'apılmaz ateşe?
artık tapılmaz ateşe
aslolan küldür çünkü
paldır küldür bi oluşum
rastlantı diilse nedir
ikidir ankara'da doğuşum
reenkarnatik bir tik
yüzümün sağ tarafında
"beni öp sonra doğur beni"
demişti cemal süreya

herkeslere meraba!
kafamın tası masmavi
içim bulut beynim deniz
timurlenk'im bendeniz
1402'lik bir durum,
"kimse ada değildir"
dört yanımda diil, beynimde deniz
nereye gitsem benimle deniz
yüzüyor beynimde bir kedi
e, bu kedi ne kedisi
hatırlayınız, aslolan küldür
öyleyse bu kedi kül kedisi
nikotinperver bir kedi
fena mavi, gece mavisi
her kulacında yumuşacık;
mavi daha mavi daha mavi...

Vedat Özdemiroğlu

RELAKS VAZİYETLER

Yazan: Murat Kürüz
Çizen: Gürcan Gürsel

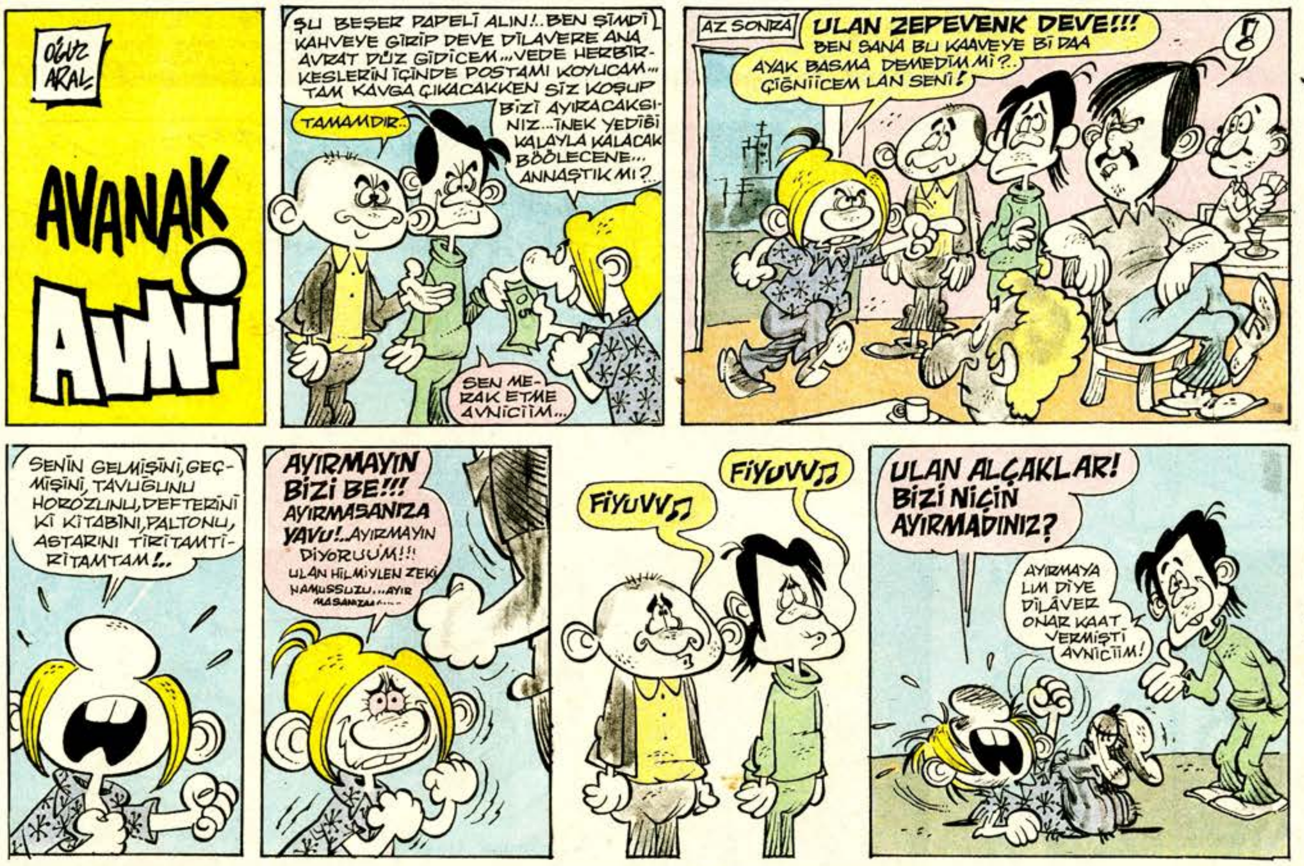

Uzun süredir kendisini rahatsız eden kötü ruhsal durumdan kurtulmak için kendi bilinçaltına inip çocukluğuna ait ipuçları bulmaya çalıştığı sırada; önce çocuk, daha sonra Avusturya- Macaristan veliahtı, en sonunda da "hiç" olan ünlü psikiyatrist Ruşen Altben'in not defterlerine polis tarafından el konuldu... Amaç, "hiç" oluşun nedenlerini araştırmaktı... Araştırmalar sırasında, iki uzman, üç kedi ve sayısız kompleks ortadan kayboldu... Görünürde, gerçekten büyük bir sorun vardı.

Bu durum basından öylesine sıkı biçimde gizlendi ki, doktorla, "ŞEFTALİ KABUĞUNDAN İÇİ GICIKLANANLAR DERNEĞİ"nde tanışan iki dost olmasaydık ben de bu kayboluşlardan habersiz kalacaktım. Not defterinden bazı bölümleri burada yayınlamaya başlamanın nedeni okuyucuların da bir takım ipuçları yakalayarak kayıp bir dostu bulmamda bana yardımcı olabileceklerini düşünmemdir.

8 Mart 1991 BOSTANCI

KAYIP DOKTORUN NOT DEFTERLERİ

January THURSDAY 5 Ocak PERŞEMBE

Bugün kendini fabrikatör sanan hasta gelip 500.000 liramı aldı...
Şimdi, mesele şu:
O kendini fabrikatör sanıyor, tamam da, ben niye kendimi işçi sanıyorum?..
Kendi üstümde bir deney yaptım... Fakat başarısız oldum: Sadece 45 bin liramı alabildim kendimden...

Hastalara hasta olduklarını belli etmeden davranmalı, onları topluma kazandırmalı... Benim ana gidiş noktam bu... Ya geliş noktam?.. O meçhul...

Dün, yanlışlıkla, Freud'un kitabı diye, Cin Ali okumuşum. Kitabın fiyatına baktığımda gerçeği anladım... Freud, o kadar ucuza satılamazdı...

KAYIP DOKTOR RÜŞEN ALTBEN'İN NOT DEFTERLERİNİ YAYINLAMAYI SÜRDÜRECEĞİZ